

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VII. — Wydana i rozesłana dnia 30. stycznia 1894.

(Zawiera Nr. 23 — 24.)

23.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. stycznia 1894,

którem uzupełnia się a po części zmienia opis zegaru kontrolującego do spirytusu systemu Beschornera.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 2. lipca 1888 (Dz. u. p. Nr. 124), którem używanie zegaru kontrolującego do spirytusu systemu Beschornera do kontroli podatkowej w gorzelniach zostało dozwolone, zarządza się w porozumieniu z król. węgierskiem Ministerstwem skarbu, że wszystkie zegary kontrolujące Beschornera, nowo w użycie wchodzące, lub z powodu reparacji ponownie do sprawdzenia i ocechowania przedstawiane, opatrzone być powinny od dnia 1. marca 1894 następującymi ulepszeniami.

1. Rury spustowe d i d_1 niecułek odpływowych E i E_2 wzmiankowane w punkcie 3, ustęp czwarty od końca i w punkcie 4, lit. a) ustęp ostatni opisu, znajdują się, jak to widać na dołączonym rysunku, w miejscu najniższem niecułek odpływowych, tak, że spirytus do niecułek wchodzący, może otworem tym natychmiast wszystek odpłynąć.

2. Cztery odbieralniki próbek (punkt 5, ustęp 2 opisu) umieszczone u każdego z dwóch bębnow mierniczych, nie czerpią próbek gorzałki z niecułek odpływowych E a względnie E_2 , lecz napełniają się wprost z odpowiadających im przegród bębna głównego a względnie rezerwowego, z którymi komunikują przez małe otwory m i m_1 . Odbieralniki te nie są już jak to było dotąd, umieszczone na ścianie bo-

cznej bębna głównego a względnie rezerwowego, lecz pomiędzy nimi a odbieralnikami próbek znajduje się przestrzeń dwa milimetry szeroka, co służy do zapobieżenia, żeby woda zgęszczająca się na zewnętrznej ścianie bębna mierniczego nie dostawała się do próbek gorzałki.

3. Próbki płynu, wzięte z głównego bębna mierniczego idą rurkami v_1 i v_2 w celu przyspieszenia odpływu, rozszerzonemi, do naczyń na próbki, podczas gdy próbki płynu, wzięte z bębna rezerwowego, rurkami f i f_1 mającemi ujście do rurek v_1 i v_2 dostają się do rzeczonych naczyń (punkt 5, ustęp 3 i 4 opisu). Obie rurki v_1 i v_2 do naczyń na próbki prowadzące, są z obu naczyńiami na próbki szczelnie zamknięte zapomocą szruby holenderskiej i mają ujście wewnątrz obu naczyń na próbki do umieszczonego w nim małego zbiornika L i L_1 , w którym część płynu próbkowego zawsze zostaje, przez co odpływy obu rurek, prowadzących do naczyń na próbki, są hermetycznie zamknięte.

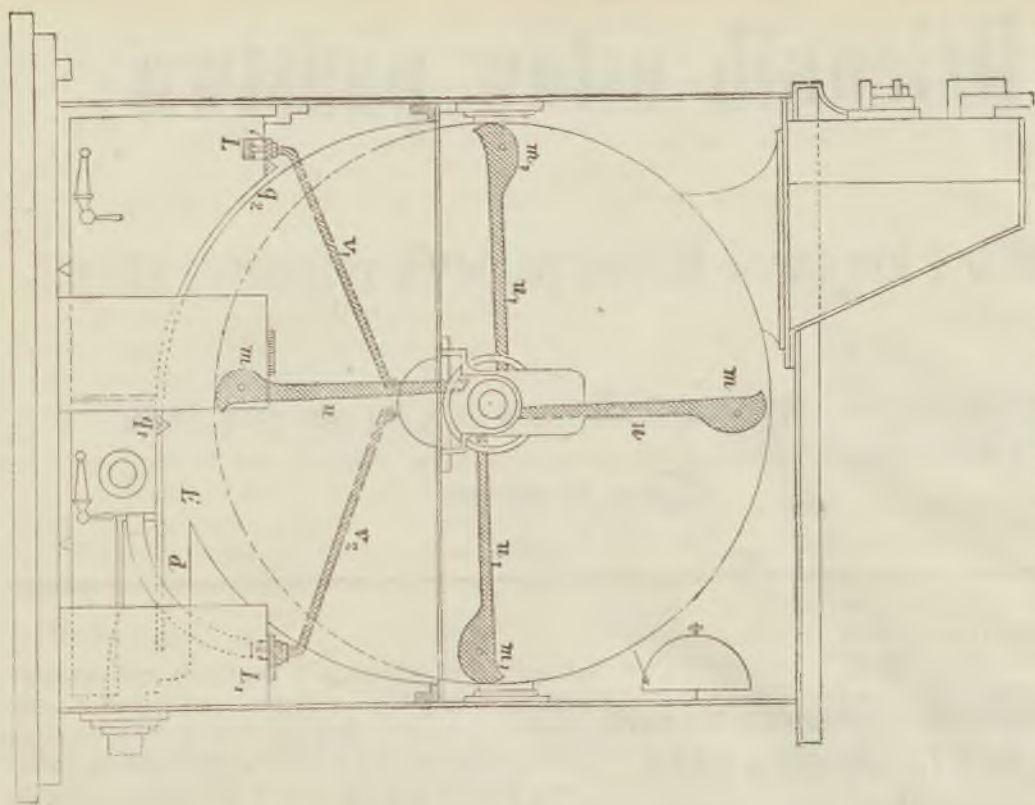
Tym sposobem zapobieżone jest ile możności parowaniu płynu próbkowego.

Ażeby powietrze mogło z naczyń na próbki wychodzić, umieszczony jest na ich wieczkach mały stożek q i q_1 u wierzchołka przedziurawiony, na którym osadzony jest drugi stożek u podstawy przedziurawiony.

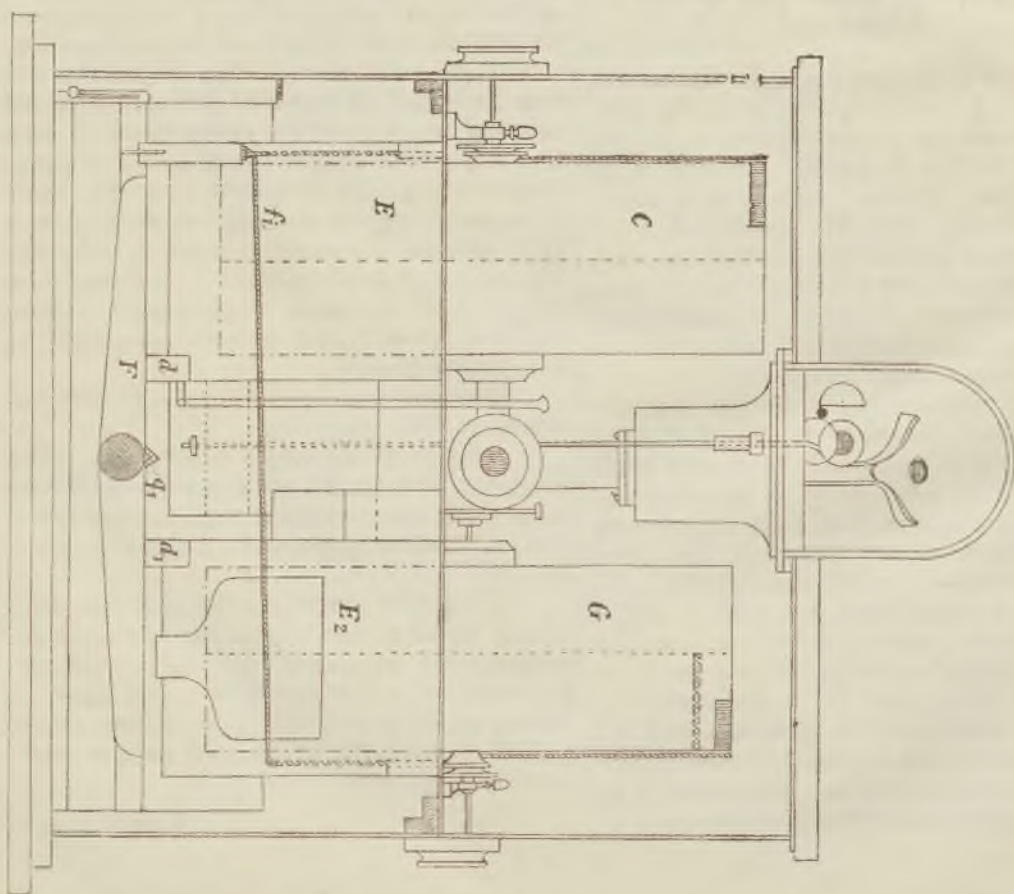
4. Dla tych przyrządów do pędzenia, które średnio wyrabiają najwięcej siedm hektolitrow gorzałki dziennie, jak to bywa w gorzelniach rolniczych, pojemność czterech odbieralników próbek (punkt 5, czwarty od końca ustęp opisu) powiększona została z trzech centymetrów sześciennych na pięć centymetrów sześciennych.

Plener r. w.

Widok z boku.

Widok z przodu.

24.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. stycznia 1894,

o umowie, która z powodu konwersyi bukowińskiego długu indemnizacyjnego zawarta została w myśl ustawy z dnia 1. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 174) z Wydziałem krajowym bukowińskim.

Umowę do niniejszego dołączoną, która na zasadzie ustawy z dnia 1. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 174) zawarta została między c. k. Ministerstwem skarbu a Wydziałem krajowym księstwa bukowińskiego, podaje się do wiadomości.

Według osnowy tej umowy warunek do użycia dobrodziejstw państwa dla pożyczki krajowej bukowińskiej czteroprocentowej, w celu wykonania konwersyi bukowińskiego długu indemnizacyjnego zaciągniętej, w artykule II ustawy z dnia 1. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 174) oznaczony, jakoteż dalszy warunek, w artykule II §. 2 tejże samej ustawy przewidziany, zostały dopełnione, przeto dobrodziejstwa państwa, ustanowione przereczoną ustawą dla pożyczki krajowej bukowińskiej czteroprocentowej, zaciągniętej w celu wykonania konwersyi bukowińskiego długu indemnizacyjnego, mają być w całej rozciągłości stosowane.

Plener r. w.

U m o w a,

między c. k. Ministerstwem skarbu w imieniu c. k. Rządu z jednej a Wydziałem krajowym bukowińskim w imieniu reprezentacyi krajowej autonomicznej księstwa bukowińskiego z drugiej strony, tycząca się obliczenia pomiędzy państwem a krajem Bukowiną, wykonać się mającego w myśl ustawy z dnia 1. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 174) z powodu konwersyi bukowińskiego długu indemnizacyjnego i wprowadzająca zmiany z tego wynikające w stosowaniu istniejących umów, tyczących się funduszu indemnizacyjnego bukowińskiego (Dz. u. p. Nr. 161 z r. 1891 i Nr. 125 z r. 1893).

1. Zobowiązania przypadające do wypłaty po dniu 31. grudnia 1893, które stosownie do zawartych na zasadzie ustawy z dnia 8. sierpnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 142), obwieszczeniami c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 18. listopada 1891 (Dz. u. p. Nr. 161) i z dnia 18. lipca 1893 (Dz. u. p. Nr. 125) ogłoszonych obu umów w sprawach funduszu inde-

mnizacyjnego bukowińskiego mają jeszcze obciążać państwo w obec kraju a kraj w obec państwa, mianowicie zaś:

- a) świadczenia państwa w latach 1894 aż do 1903 włącznie płatne w kwartałach kalendarzowych z góry z tytułu subwencji niezwrotnej w sumie 206.000 zł. rocznie i z tytułu stałej bezprocentowej zaliczki rządowej w sumie 150.000 zł. rocznie;
- b) świadczenia kraju w latach 1905 aż do 1911 włącznie, płatne z dołu w kwartałach kalendarzowych z tytułu umówionego zwrotu zaliczek rządowych w sumach 300.000 zł. rocznie i 14.934 zł. 75⁵/₁₀ c. rocznie,

obliczają się wzajemnie w odniesieniu do dnia 1. stycznia 1894 sposobem eskomptowym, z przyjęciem pięć od sta rocznie za stopę procentową i przy ćwierćrocznej płatności odsetek z dołu.

2. Z porównania eskomptowanych wartości ciężarów państwa i kraju, stosownie do punktu 1go umowy niniejszej obliczonych, wypada w odniesieniu do dnia 1. stycznia 1894 jako ciężar państwa saldo 1,751.691 zł. 46 c. i ta reszta ciężaru państwa ma być krajowi spłacona w latach 1894 aż do 1903 włącznie w czterdziestu ratach ćwierćrocznych od dnia 1. stycznia 1894 bieżących, z góry płatnych, które obliczane być mają według tego samego sposobu oprocentowania, jaki był wzięty za podstawę do rzeczzonego obliczenia eskomptowego.

3. Przeto każda z tych rat ćwierćrocznych, w latach 1894 aż do 1903 włącznie przez państwo krajowi płacić się mających wynosi 55.226 zł. 14 c. (pięćdziesiąt pięć tysięcy dwieście dwadzieścia sześć złotych czternaście centów) waluty austriackiej, suma zaś rocznego świadczenia w ciągu przereczonego okresu na państwie ciężąca 220.904 zł. 56 c. (dwieście dwadzieścia tysięcy dziewięćset cztery złote pięćdziesiąt sześć centów) waluty austriackiej.

Te nowe, nie zwrotne świadczenia państwa, mają zająć miejsce świadczeń państwa należących się krajowi na podstawie umów dotychczasowych (punkt 1 a umowy niniejszej, §. 2 umowy zawartej na zasadzie artykułu I. ustawy z dnia 8. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 142) i w skutek postanowień powyższych wypłacane będą krajowi w dotychczasowych terminach umownych (punkt 2 umowy niniejszej).

4. Wszelkie inne, na zasadzie umów dotychczasowych poza dzień 31. grudnia 1893 sięgające zobowiązania wzajemne państwa i kraju uchylają się i postanowienia punktów 2 aż do 7 umowy, zawartej na podstawie artykułu I. ustawy z dnia 8. sierpnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 142), tudzież postanowienia §. 2 umowy, zawartej na podstawie artykułu II. tejże samej ustawy (Dz. u. p. Nr. 161 z r. 1891 i Nr. 125 z r. 1893), które w skutek prze-

istoczenia całego jeszcze nie wylosowanego bukowin-
skiego długu indemnizacyjnego, na dług krajowy
bez gwarancyi państwa, stają się obecnie bezprzed-
miotowemi, nie będą stosowane.

W szczególności uchyla się na przyszłość także
obowiązek państwa ewentualnego płacenia zaliczek
ze stopą procentową po pięć od sta rocznie, tudzież
obowiązek kraju przedstawiania c. k. Ministerstwu
skarbu preliminarzów funduszu indemnizacyjnego
i zamknięć rachunkowych (§§. 4 i 7 umowy, zawar-
tej na zasadzie artykułu I. ustawy z dnia 8. sierpnia
1891, Dz. u. p. Nr. 142).

5. Stan czynny i bierny funduszu indemniza-
cyjnego bukowin-skiego przejdą po wykonaniu kon-
wersyi całego bukowin-skiego długu indemnizacyj-
nego do ogólnego bukowin-skiego funduszu krajowego,
nieprzesadzając zaprowadzeniu w zakresie tego
ostatniego funduszu dla nowej pożyczki krajowej,
zaciągniętej w celu wykonania konwersyi długu in-
demnizacyjnego, administracyi samodzielnej, gdyby
kraj uznał takową za potrzebną.

Ze względu, że fundusz indemnizacyjny buko-
winski został już oddany autonomicznemu zarządowi
kraj, żadne roszczenia kraju do państwa z tytułu
dawniejszego zarządzania temi funduszami indemni-
zacyjnymi nie będą już dochodzone.

Nadto Wydział krajowy w imieniu Administra-
cyi autonomicznej krajowej oświadcza wyraźnie, iż
zaległe kupony od obligacyi i wszelkie inne zaległo-
ści całego długu indemnizacyjnego bukowin-skiego
spłaci w myśl istniejących przepisów własnymi fun-
duszami kraju bez uciekania się do skarbu państwa,
nie zrzekając się korzyści z przedawnienia dla kraju
wynikających.

6. Ponieważ odsetki od pożyczki krajowej,
w celu wykonania konwersyi bukowin-skiego długu
indemnizacyjnego w sumie iniennej potrzebnej do
uzyskania gotówki w sumie sześć milionów dwieście
pięćdziesiąt tysięcy złotych waluty austryackiej, u-
wolnione zostały od podatku dochodowego pod tym
warunkiem, że kraj Bukowina wynagradzać będzie
skarbowi państwa sumę podatku dochodowego, która
przypadałaby od obligacyi indemnizacyjnych buko-
win-skich obecnie jeszcze w obiegu będących, gdyby

według planu były umarzane, przeto kwoty te po-
datku dochodowego, które kraj ma wynagradzać,
potrącane będą w terminach płatności z sum, które
państwo, stosownie do punktu 3go umowy niniej-
szej płacić ma krajowi Bukowinie a to z raty kwar-
talnej tych wypłat rządowych, bezpośrednio poprze-
dzającej termin płatności podatku dochodowego.

Gdyby c. k. Rząd uznał to za stosowne, wygo-
towana będzie tablica przez c. k. Rząd i przez Wy-
dział krajowy podpisana, przedstawiająca wykaz
kwot podatku dochodowego, które przez kraj mają
być zwracane i sumy netto, które po strąceniu tam-
tych c. k. Rząd ma płacić.

7. Umowa niniejsza, zawarta przez c. k. Mini-
sterstwo skarbu z Wydziałem krajowym bukowin-
skim na zasadzie odnośnych upoważnień (ustawa
z dnia 1. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 174 i uchwała
sejmu krajowego bukowin-skiego z dnia 16. maja
1893) spisana została w dwóch jednobrzmiących
nie stęplowanych egzemplarzach, podpisami c. k.
Ministra skarbu, tudzież Starosty krajowego i dwóch
innych członków Wydziału krajowego księstwa bu-
kowin-skiego opatrzonych, z których jeden zachowy-
wany być ma w c. k. Ministerstwie skarbu, a drugi
u reprezentacyi krajowej bukowin-skiej.

Czerniowce, dnia 31. grudnia 1893.

Wiedeń, dnia 23. stycznia 1894.

C. k. Minister skarbu:

Plener r. w.

(L. S.)

Wydział krajowy bukowin-ski:

Jan **Lupul** r. w.

starosta krajowy.

Dr. Józef **Rott** r. w.

członek Wydziału krajowego.

Mikołaj Baron **Mustatza** r. w.

członek Wydziału krajowego.

(L. S.)